OTROČÍN

červen 01/2011

Zpravodaj

Obsah

2 Úvodní slovo starostky obce

3 Den pro náš region, Den Země

4 Historie virtuálního Otročína

5 Před dvaceti lety, rok 1991

6 Český svaz žen

8 Dětský den

9 Myslivci veřejnosti

10 SDH Otročín

11 Historie SDH

15 TJ Budoucnost Otročín

17 Bláznivé počasí

18 Tip na výlet

Úvodní slovo starostky obce

Milí spoluobčané,

srdečně Vás zdravím v tomto letním čase a ráda bych se s Vámi podělila o několik nových informací z obce.

K 31. 12. 2010 ukončila ze zdravotních důvodů pracovní poměr paní Alena Švecová, která svědomitě a zodpovědně řadu let zastávala veškerou účetní, matriční a administrativní agendu obecního úřadu – za to jí patří velký DÍK.

Od 15. 2. 2011 máme novou pracovnici slečnu Janu Kučovou, která za chodu úřadu musí projít a prochází řadou zákonem předepsaných školení a zkoušek, od vstupního vzdělávání úředníků, přes matriční zkoušky až po úřednické zkoušky. Proto prosím buďte trpěliví při vyřizování Vašich záležitostí na úřadě.

Jistě jste si stačili všimnout, že i v letošním roce jsme zaměstnali místní lidi na veřejně prospěšné práce, kteří uklízejí veřejná prostranství v obcích. Mzda pro tyto pracovníky je i nadále podporována Úřadem práce.

Pokračuje další etapa oprav veřejného osvětlení – výměna stožárů a svítidel v Otročíně, směrem od hřbitova do vsi a v celé ulici kolem kostela.

Na základě zákona o územním plánování a stavebním řádu musí mít naše obec zpracovaný nový územní plán. ÚP je důležitým rozvojovým dokumentem obcí, vymezuje zastavěné území, plochy přestavby atd., a stanovuje podmínky využití těchto ploch, tudíž je důležitý i pro všechny občany a majitele pozemků a nemovitostí. Náš současný ÚP pozbude platnosti k 31. 12. 2015. Proto k tomuto tématu bude svolána veřejná schůzka pro všechny občany, kde spolu s autorizovaným architektem budeme rozebírat novou podobu územního plánu. Termín a místo schůzky včas uveřejníme.

Podařilo se nám získat dotaci od Karlovarského kraje z programu Obnovy venkova ve výši 240 000 Kč na nové herní prvky pro děti. Dětské prolézačky jsou instalovány na obecním pozemku u domu služeb v Otročíně a v Brti u paneláků. Díky vstřícnosti majitele pozemku pana J. Tesaře jsme pronajali část pozemku za symbolickou cenu 1 Kč/rok a umístili zde herní prvky, které splňují veškeré bezpečnostní normy. Prosím všechny uživatele dětských hřišť, dodržujte vyvěšený provozní řád a neničte nové prolézačky, ať mohou sloužit co nejdéle!

Příznivou zpávu máme pro „měchováky“. Na první etapu vodovodu do Měchova se podařilo získat dotaci z Ministerstva zemědělství. Vodárny Karlovy Vary momentálně zpracovávají výběrové řízení na dodavatele a řadu důležitých dokumentů k dotaci. Pokud vše půjde dle plánu, stavební práce začnou již na podzim.

Zakoupili jsme dva velké stany, které se využívají na různé akce, které se konají venku. Stany si můžete zapůjčit i Vy na Vaše zahradní oslavy a to za cenu 500 Kč na jednu akci + 2 000 Kč vratné zálohy.

S přáním prožití krásného a pohodového léta a dětem slunné a klidné prázdniny.

Zdraví

Marie Šaškorová

Den pro náš region

Již podruhé jsme se zapojili do projektu Den pro náš region, který pořádá sdružení obcí Slavkovský les.

Letos jsme se v sobotu 16. dubna sešli u otročínské studánky, kde maminky uhrabaly přístupovou cestu, sportovci dosadili ovocné stromy v nové aleji a děti posbíraly dva pytle odpadků po louce a u studánky.

Na této brigádě se nás sešlo kolem 30 lidí, kterým není lhostejno, jak vypadá okolí, ve kterém žijeme. Po práci bylo připraveno malé občerstvení - opékání špekáčků, které zajistilo sdružení obcí.

Děkuji všem, kteří přidali ruce k dílu!

Marie Šašková

Den Země

I tento rok jsme se školní mládeží na Den Země zvelebovali veřejná prostranství v obci. Shrabáno a zameteno bylo dětské hřiště v Otročíně.

Během pracovního dopoledne stráveného mezi skoro samými „puberťáky“, kteří Vás svými „hlody“ dokážou pobavit a zároveň odvést kus práce, si uvědomíte, že i touto drobnou akcí je v dětech podporován pocit sounáležitosti a dobře odvedené práce v místě, kde žijí.

Mládeži díky!!!

Marie Šašková

Historie virtuálního Otročína

V závěru roku 2006 jsem ještě coby středoškolský student informačních technologií dostal nabídku vytvořit novou podobu webové prezentace naší obce. Ta sice byla do této doby vytvořena odbornou firmou, avšak její obsah byl silně nevyhovující. Rozhodl jsem se, že začneme od začátku a původní stránky nahradíme docela. Virtuální Otročín jsem tedy vybudoval úplně nově a to na tehdy nové EU doméně.

První verze novodobého Otročína se při životě udržela do února 2008, kdy byla dokončena verze druhá, samozřejmě modernější a s rozšířeným obsahem. Zcela jsem přepracoval vzhled i rozvržení a poprvé bylo dosaženo validního kódu.

Následující, již třetí generace našeho webu, se objevila v září 2010 a její život byl ukončen 3. června letošního roku. Tato verze sice byla velice podobná té minulé, byla však vyrobena precizněji a nabídla několik novinek. K nejviditelnějším změnám patřila atraktivněji pojatá úvodní stránka, náhodné zobrazování obrázků z galerie či průběžné vylepšování obsahu. Také již nebylo počítáno s prehistorickým rozlišením monitorů 800*600 px a web byl tedy optimalizován pro minimální rozlišení obrazovky 1024*768 px, jak je dnes zvykem.

Stále více však začalo být zřejmé, že chceme-li naší obec na internetu prezentovat dokonalým způsobem a nechceme-li zaspat dobu, nebudu již na vše stačit sám. Při vývoji zcela nového webu pro Otročín jsem se tak mohl opřít o celý vývojový tým mého nového zaměstnavatele, firmy Galileo Corporation, s. r. o., která se specializuje na internetovou výstavbu měst, obcí, mikroregionů, hradů a zámků. Spolu se svými kolegy (grafičkou, programátory a doménovou specialistkou) jsme vytvořili dílo, které snese nejpřísnější kritiku, splňuje veškeré zákonné povinnosti, je atraktivní a samozřejmě plně funkční na všech platformách a ve všech prohlížečích. Nový web je 100% validní a bezbariérový. Mým úkolem byla tvorba kaskádových stylů (CSS), drobně jsem zasahoval i do grafiky, vytvořil jsem veškerý obsah a nad celým projektem jsem udržoval soustavný dozor. Práce nám trvala tři měsíce. Novinek je mnoho, namátkou mohu zmínit ankety, fulltextové vyhledávání, možnost překladu webu do němčiny a angličtiny, rozesílání novinek e-mailem či interaktivní turistickou mapu.

Tak se podívejte, najdete nás na adrese známé (www.otrocin.eu) i nové (www.otrocin.cz).

Václav Švec

JAK ŠEL ČAS

2006–2008

2008–2010

2010–2011

2011

Před dvaceti lety, rok 1991

Počasí

Leden

Poměrně teplý, celý měsíc bez sněhové pokrývky, teploty přes den až 10 °C, v noci a ráno malé mrazíky, východní vítr téměř každý den.

Únor

V první polovině měsíce bylo deštivo se sněhem a ve druhé polovině byly velké mrazy (-20 °C).

Březen

Na začátku měsíce napadl ještě sníh a přes noc byly stále mrazy (-10 °C). Ke konci se oteplilo a bylo sucho.

Duben

Začátkem dubna vyjeli zemědělci do polí, bylo suché a teplé počasí (15 °C). Ve druhé polovině došlo k ochlazení a objevily se i ranní mrazíky (-5 °C).

Květen

Prvních deset dní zima a ranní mrazíky (až -7 °C). Ve druhé polovině oteplení a déšť.

Červen

V první polovině suché a teplé počasí, bylo zaznamenáno několik tropických dnů (nad 30 °C) a čtyři bouřky. Koncem měsíce ochlazení a déšť.

Zemědělství

Nástup družstva do roku 1991 byl přímo katastrofální. Došlo k tvrdé regulaci ve výrobě mléka a dodávky ve srovnání s prosincem 1990 poklesly o jednu třetinu.

Nastávají problémy s odbytem hovězího i vepřového masa. Dochází ke zdražení vstupů do zemědělské výroby.

Za jeden litr mléka je vypláceno družstvu 4,20 Kčs, později v průběhu roku 5,20 Kčs a za nadbytečné mléko 3,60 Kčs.

Cena nafty dosahuje astronomické výše 15 Kčs za litr.

Cena hnojiv se zdvojnásobila, u mletého vápence vzrostla z 12 Kčs na 50 Kčs za 1 kilogram.

Postupně dochází ke zdražení všeho co zemědělství pro svoji výrobu potřebuje, ale ceny zemědělských výrobků se snižují.

Družstvo čelí všem těmto tlakům tím, že nekupuje nové stroje, omezuje hnojení, chemizaci, sociální výhody členů, zejména rekreace, a zvyšuje ceny závodního stravování. Díky těmto opatřením se ještě nedostalo do platební neschopnosti.

Požár

V červnu tohoto roku došlo k požáru podkrovních místností v okále čp. 148. Požár zapříčinila odhozená zápalka do odpadkového koše s papírem čtyřletou dcerou uživatelů.

Na likvidaci požáru se úspěšně podílel místní Sbor dobrovolných hasičů. Přesto nájemníci utrpěli značnou škodu na nábytku, prádle a peřinách.

Sčítání lidu, domů a bytů v roce 1991

Na katastrálním území obce Otročín bylo k 1. lednu 1991 zapsáno 570 obyvatel, z toho 280 mužů a 290 žen. Během roku se narodil jeden chlapeček a dvě holčičky, osm lidí zemřelo, 17 se jich přistěhovalo, ale 16 odstěhovalo. Na konci roku zde žilo 566 obyvatel.

Průměrný věk obyvatelstva činil 34,1 let. Obyvatel mladších 15 let bylo 153 a starších 75 let 20, z toho 14 žen a 6 mužů.

Do pracovního procesu se zapojilo 279 ekonomicky aktivních lidí, z toho 67 dojíždělo do okolních měst a obcí.

z kroniky vypsal Martin Strašil

Český svaz žen

Pro rok 2011 jsme si daly předsevzetí, že budeme pracovat tak usilovně, abychom Vás potěšily a naši malou vesničku trochu proslavily ve světě. Doufáme, že úspěšně.

Období po Vánocích je tradičně spojováno s karnevaly. Po celé České republice se lidé strojí za různorodé maškary. Také Otročín se těchto veselic zúčastnil.

26. února jsme připravily pro Vaše ratolesti „Dětský karneval“. Na akci přišlo neuvěřitelných 55 dětí. Tancovalo se, hodovalo se, rozdávaly se dárky. Zkrátka si to všichni užívali. A aby to rodičům nebylo líto, přichystaly jsme pro ně **5. března** „Masopustní průvod“, jenž byl zakončen večerní zábavou. Masky navštívily obce Měchov, Brť, Poseč a Otročín. Děkujeme všem, kteří pro nás připravili sladké, slané či tekuté dobroty.

Ve čtvrtek **10. března** proběhla na oslavě MDŽ v Teplé úspěšná výstava našich výrobků a fotografií z akcí.

12. března vyměnil sál nad otročínským hostincem karnevalovou výzdobu za výzdobu určenou k oslavě Mezinárodního dne žen. Odpoledne tento svátek oslavily babičky. Popřát jim přišli Kačka Zemanová, Vojtík Peroutka, Ondra Hazmuka, Adámek Boček, Pavlínka Pospíšilová, Luďa Zeman, Lukáš Zikmund, Vojtík Zeman, Esterka Staříková, Kristýnka Kublentová, Eliška Plachá, Šárka Blehová, Denča Blehová, Maruška Molnárová, Ludvík Molnár, Míša Matoušová, Brigita Plachá, Nikča Blehová, Lenka Molnárová, Domča Peroutková, Markéta Zemanová a Eliška Kasalová. Téhož večera svůj svátek oslavily ženy na zábavě s občerstvením. S přáním a květinami jim poblahopřáli také členové SDH Otročín.

16. března nám vyšel v Karlovarských novinách článek týkající se masopustu. O tři dny později vystoupilo s velkým úspěchem na plese v Teplé jedenáct žen a třináct dětí.

2. dubna ČSŽ připravil speciální kulturní program na počest otevření našeho fotbalového hřiště. Zúčastnilo se 44 tanečnic (mažoretky, roztleskávačky) a 15 členů fotbalového klubu TJ Budoucnost Otročín.

23. dubna taneční kroužek překvapil svou nejstarší členku Libuši Jonášovou, když jí na oslavě 75. narozenin zatančil a zazpíval.

30. duben má prý čarovnou moc. Obyvatelé naší vsi se o tom mohli přesvědčit. Na návsi se jim slétlo 50 čarodějnic, které s pomocí svých učňů vyčarovaly dokonalého muže, kouzlem ochránily vesničku od všeho zlého, a aby se vše zdařilo, zakřepčily a zatancovaly. Pohádkový úkaz se objevil ve zpravodajství programu ČT24 a v Karlovarském deníku.

21. května byl na Statku Bernard v Královském Poříčí vyhlášen „Den karlovarských žen“. Náš soubor o 46 zúčastněných zde vystoupil s velkým úspěchem celkem dvakrát.

11. června nás mažoretky reprezentovaly na slavnosti v Krásném Údolí, kde předvedly něco ze svého umění.

Chtěly bychom velice poděkovat členům SDH Otročín a sportovcům za obětavou pomoc na našich akcích. Také děkujeme všem sponzorům za finanční příspěvky. V neposlední řadě patří velký dík těm, kteří pomáhali se vším ostatním (tvorba kulis, příprava občerstvení atd.). Děkujeme.

Markéta Zemanová

Oslava 75. narozenin paní Libuše Jonášové

Dětský den

Kdy si děti zaslouží nejvíce dovádění a řádění? Právě ve chvílích, kdy slaví svůj svátek, Mezinárodní den dětí.

Letos, v sobotu 28. května, uspořádali hasiči pro děti bez rozdílu věku velkolepou oslavu.

Cesta pohádkovým lesem se otevřela v 11.00 a byla plná překvapení. Děti překonávaly nástrahy, které jim připravily pohádkové postavy – Křemílek a Vochomůrka, Shrek a Fiona, čerti různého pohlaví i velikostí, Bílá paní, skřítci a vodní víly s vodníkem, šašci i indiáni, nechyběla ani Sněhurka, která rozdávala nafukovací balónky. Děti nadšeně využily možnosti zastřílet si z opravdových zbraní a vzduchovky. V radostné náladě si užívaly skoky v čertovských pytlích, chůzi na chůdách a na provazovém žebříku, házení míčků do terčů i na plechovky, prohazování šaška i stříkání hadicí na cíl. Zkrátka pohádkový les byl plný překvapení.

Aktivity dětí zpestřil nafukovací skákací hrad a velká trampolína na hrázi Borováku. Bylo připravené občerstvení v podobě opečené klobásy, křupky, sladkosti a dostatek nápojů. Však také dětem na čerstvém vzduchu vytrávilo.

Oslava vrcholila dováděním v pěně a následnou diskotékou. Celý program uváděl s vtipem a šarmem Roman Hazmuka. Žádné z dětí neodešlo s prázdnou. Každé si odnášelo tašku sladkých odměn za účast v jednotlivých soutěžích, balónky a hlavně plno dojmů a zážitků z celého odpoledne.

Celá oslava je zdokumentována na fotografiích i DVD, ale myslím, že žádná fotografie či jiný dokument není schopen věrně zachytit zážitky a nadšení dětí. Za nápad, organizaci i celou oslavu svátku dětí zbývá poděkovat všem hasičům, ale i sponzorům, bez kterých by se tato akce nemohla uskutečnit.

Vladimíra Hazmuková

Myslivci veřejnosti

Po tuhé zimě členové mysliveckého sdružení Sika Otročín sčítají stavy zvěře ve svém revíru a škody způsobené lesní kalamitou na mysliveckých zařízeních. Čeká nás čištení a asanace krmelců a krmelišť, opravy mysliveckých zařízení a přípravy na příští zimu. Taktéž se podílíme na brigádách při sběru kamene pro zemědělskou společnost AGRO Otročín. Instalovali jsme také odpuzovače zvěře na zasetých polích.

Chtěli bychom všechny občany upozornit na měsíce květen a červen, kdy veškerá zvěř a ptactvo klade a vyvádí svá mláďata na svět. Proto Vás, milí občané, žádáme, abyste byli ohleduplní ke zvěři i ptactvu. Při případném nálezu mláděte se vyvarujte styku s ním, raději se k němu nepřibližujte a neberte jej do rukou.

Nás myslivce čeká nelehký úkol při sečení trav a pícnin, kdy budeme muset vyhánět veškerou zvěř z těchto porostů, aby nedocházelo ke škodám mechanizací. Dále budeme na rybníky vysazovat 200 kusů kachny divoké. Buďme tedy k přírodě, zvěři i květeně ohleduplní.

Je nám všem mediálně známo, ať už z denního tisku či televize, že v našich mysliveckých sdruženích se rozmáhá pytláctví… Proto Vy všichni, kteří jste myslivosti, zvěři či přírodě nakloněni, buďte nám nápomocni při odhalení pytláctví a hlašte některému z členů mysliveckého sdružení jakoukoliv „neobvyklou“ událost.

Myslivosti a lesu Zdar!!!
předseda mysliveckého sdružení

Samec a samice kachny divoké

SDH Otročín

Již v minulém článku jsme se zmínili o jednotce SDH Otročín jako o předurčené jednotce pro ochranu obyvatelstva. V letošním roce v polovině ledna jsme tak byli využiti na zásah do obce Teplička, kde hrozilo vylití řeky z koryta a zatopení několika domů. Jelikož se hasiči zúčastnili několika školení na toto téma, tak se na místě zachovali velice profesionálně.

Stejně jako minulý rok se jednotka v dubnu zúčastnila dvoudenního tématického cvičení LUXOR 2011 ve Velké Hleďsebi s těmito úkoly:

1. **Protipovodňová ochrana**
2. **Záchranné a likvidační práce – zabezpečení stavebních konstrukcí střech budov**
3. **Záchranné a likvidační práce – zřícení budov a staveb**
4. **Zásahy na nebezpečné a neznámé látky, dekontaminace**
5. **Evakuace obyvatelstva a zásady komunikace s obyvatelstvem v případě mimořádné události, varování, vyrozumění, spojení (včetně náhradního způsobu)**
6. **Nouzové přežití obyvatel**
7. **Poskytování první pomoci, psychosociální pomoc**
8. **Práce na vodě, záchrana osob z vodní hladiny**
9. **Vyhledávání osob v terénu, vyhledávání utonulého, technoparty**
10. **Noční společný výcvik**

Garanti výcviku
za odbor OO a KŘ – plk. Ing. Zdeněk Koco
za odbor IZS a služeb – plk. Ing. Roman Krumphanzl

Je tedy vidět, že i na naší jednotku hasičů jsou kladeny vysoké nároky.

Dobrovolní hasiči v Otročíně nadále pokračují v požárním sportu v karlovarské lize, kde jsme na prvním klání v Chodově vykročili vynikajícím útokem. Ženy obsadily čtvrté místo a muži první. Tak budeme pevně věřit, že se nám bude dařit i nadále. Uvádíme taktéž rozpis závodů pro letošní rok.

Termíny soutěží zařazených do KL:

1.	Chodov	16. 4. 2011
2.	Skalná	14. 5. 2011
3.	Dalovice	11. 6. 2011
4.	Mírová	18. 6. 2011
5.	Hroznětín	25. 6. 2011
6.	Březová	2. 7. 2011
7.	Krásno	9. 7. 2011
8.	Mnichov	16. 7. 2011
9.	Křižovatka	23. 7. 2011
10.	Jáchymov	27. 8. 2011
11.	Plesná	3. 9. 2011
12.	Nejdek	24. 9. 2011 (závěrečné vyhodnocení KL)

Ještě nesmíme zapomenout na požární disciplínu jednotlivců. Jedná se o běh na 100 metrů s překážkami, kde nás v této kategorii reprezentuje Roman Hazmuka ml. Jarní republikové soutěže už proběhly v Jablonci nad Nisou – Jablonecká hala 2011 a v Plzni na Velkopopovickém Kozlu. Bilance je zatím dobrá, neboť z cca 250 zúčastněných se pohybuje náš závodník v první polovině.

KOMÍNY

Dále bychom chtěli obyvatelstvo obce informovat o důležité změně ve lhůtách kontrol a čištění spalinové cesty, vybírání pevných znečisťujících částí a kondenzátu a čistění spotřebiče paliv za období jednoho roku.

Od ledna 2011 platí nové Nařízení vlády č. 91/2010 Sb., o podmínkách požární bezpečnosti při provozu komínů, kouřovodů a spotřebičů paliv. Toto nařízení nahradí stávající vyhlášku č. 111/1981 Sb. Podle této nové legislativy si může čištění spalinové cesty, tedy komína, provádět majitel

➔

domu sám a to minimálně třikrát ročně v případě komínu, do kterého jsou zapojeny spotřebiče na tuhá nebo kapalná paliva s výkonem do 50 kW. V případě plynných paliv budou provozovatelé povinni čistit nebo kontrolovat spalinové cesty pouze jednou ročně bez ohledu na výkon připojeného spotřebiče. Kontrolu komínů pak vždy musí provádět odborně způsobilá osoba a to jedenkrát ročně. Stejně tak revizi komína musí provádět odborně způsobilá osoba, která je navíc revizním technikem či specialistou bezpečnosti práce.

Revize se provádí v těchto případech:

a) před uvedením spalinové cesty (komína) do provozu nebo po každé stavební úpravě komína,
b) při změně druhu paliva připojeného spotřebiče paliv,
c) před výměnou nebo novou instalací spotřebiče paliv,
d) po komínovém požáru,
e) při vzniku trhlin v komínu, jakož i při vzniku podezření na výskyt trhlin v komínu.

Nebezpečí požáru uvnitř komínů je aktuální především u spotřebičů na tuhá paliva. Při provozu, který není zcela v pořádku (vlivem špatného stavu komína nebo kouřovodu, špatné kvality tuhých paliv atd.), se na vnitřní straně komínové vložky může velmi rychle utvořit povlak sazí, které tvoří téměř čistý uhlík.

Intenzita usazování, výška usazených sazí a nebezpečí vznícení sazí závisí na způsobu a druhu topení v kamnech na tuhá paliva. V příhodném okamžiku se saze vznítí a hoří. Při vyhoření sazí vznikají uvnitř komína teploty přes 1000 °C. Kvůli vysoké teplotě se pak mohou vznítit další hořlavé látky v blízkosti komína.

Hořící saze lze hasit pouze suchým pískem, protože při použití vody by se mohl komín roztrhnout. Voda vlitá do rozpáleného komínového tělesa tvoří páru, která se rozpíná a jelikož nemá v omezeném prostoru komínového tělesa kam uniknout, dojde k výbuchu a popraskání zdiva.

Vždy je vhodné volat hasiče a požár sazí nepodceňovat. Při snaze požár uhasit bez ochranných prostředků může dojít k těžkému zranění. Při otevření komínových dvířek hrozí sesutí hořících sazí do okolního prostoru, při práci na střeše zase hrozí riziko úrazu popálením od vyletujících jisker. Na nástěnce na požární zbrojnici je také vyvěšena novela Sbírky zákona o komínech.

Na závěr bychom chtěli připomenout, že jsme se rozloučili se dvěma dlouholetými členy Sboru dobrovolných hasičů. Opustil nás Karel Žmolek a Bohumil Bláha.

Historie SDH

K založení spolku došlo roku 1886. Jména zakladatelů mi nejsou známa. Vzpomínám si však na předání čestného odznaku při oslavách založení Eduardu Rußovi čp. 2, Karlu Saatzerovi čp. 8, Wenzlu Langovi čp. 77, Georgu Hackerovi čp. 72, Johannu Palsovi čp. 53, Eduardu Bernerovi čp. 55, Antonu Palsovi čp. 80, Karlu Schöneckerovi čp. 85, Norbertu Halbritterovi čp. 10, Antonu Belletzovi čp. 21, Engelbertu Schönigerovi čp. 12, Franzi Josefu Fischerovi čp. 64, starému Adolfu Rottovi (otec Norberta Rotta, čp. 47), Johannu Leistnerovi čp. 36 a dalším. Nepodařilo se mi zjistit všechna jména, ani když jsem se vyptával.

Prvním velitelem hasičů byl Franz Xaver Köhler čp. 66. Prvním tajemníkem, který tento úřad zastával po dlouhou dobu, byl Franz Josef Fischer čp. 64, prvním pokladníkem Eduard Berner čp. 55.

Po Köhlerovi byl velitelem zvolen Josef Ruppert čp. 6. Doba jeho působení ve funkci náčelníka hasičů mi není známa. Po Ruppertovi nastoupil Norbert Halbritter čp. 10, pak Johann Palsa (kovář), a po něm se stal velitelem hasičů jeho bratr Anton Palsa (obchodník).

➔

Asi roku 1905 byl náčelníkem zvolen učitel Ludwig Christely. V roce 1909 nebo 1910 následoval Albert Saatzer čp. 7, který byl v úřadu řadu let. Při 25. výročí založení roku 1911 byl velitelem hasičů. Po první světové válce se na krátkou dobu stal velitelem také Franz Eckert. Vystřídal jej Alfred Fritsch, jehož zástupcem byl Roman Kastl, jeden z nejnadšenějších hasičů ve vesnici. Po Fritschovi přišel Franz Hacker čp. 72. Za jeho působení byla založena spolková kapela. Hacker byl pak zvolen inspektorem hasičů župního svazu Krásné Údolí – Toužim č. 70 (k němuž patřili hasiči naší obce). Jeho nástupcem ve funkci velitele se stal Josef Geistdörfer čp. 75. Geistdörfer byl velitelem až do připojení Sudet k Říši. Podle nově platných předpisů byl hasičský sbor přeorganizován. Dobrovolnost členství sice zůstala zachována, ale vůdce hasičské jednotky (tak se nyní nazýval velitel) už nebyl volen členy, nýbrž jmenován starostou coby místním policejním orgánem. Jemu hasiči přímo podléhali a starosta i vůdce jednotky zodpovídali za okamžitou připravenost k nasazení šéfovi SS a policie – Himmlerovi. Vůdcem jednotky se stal Ernst Bachmann, stejně horlivý hasič jako Roman Kastl. Pod Bachmannovým vedením byla také zorganizována hasičská mládež, obec zakoupila motorovou stříkačku atd. Bachmann zůstal vůdcem hasičské jednotky až do pádu Třetí říše.

Jako tajemníci dobrovolných hasičů jsou mi známi: Franz Josef Fischer čp. 64, učitel Christely, řídící učitel Franz Hiederer, Franz Eckert čp. 35, Josef Kastl čp. 56. Pokladníky byli Eduard Berner čp. 55, Albert Köhler čp. 61, Ernst Bachmann čp. 84 a Eduard Weis čp. 49.

Po každé volbě nového vedení spolku bylo starým zvykem, že nový náčelník věnoval členům půl hektolitru piva. Když byl sud prázdný, přišel na řadu zástupce, pak pokladník a všechny ostatní šarže. Nový náčelník pak často přidal k lepšímu ještě jednu „půlku“. Tehdy se vypilo tolik piva, že by se s ním dal uhasit menší požár! Vždycky ale v přátelském duchu. U hasičů nedocházelo k žádným rozporům jakéhokoliv druhu.

Inventář Spolku dobrovolných hasičů:
1 stará kbelíková stříkačka, 2 ruční tlakové stříkačky a 1 motorová stříkačka. K dispozici bylo kolem 400 m hadic. Spolku patřily také uniformy pro 70 členů.

Po připojení k Říši musely být pořízeny nové uniformy pro 20 hasičů (vycházkové haleny a pracovní montérky). Náklady na veškeré potřeby hasičů hradila obec.

Pro boj s ohněm byly k dispozici dvě hasičské nádrže: dolní a horní rybník v obci. V dolní části obce byla pro odběr vody v případě požáru určena nádrž zvaná „Schützenkasten“, v případě nouze bylo možné přivést vodu i z místního potoka. *(Nádrži se přezdívalo „Schützenkasten“, protože ležela vedle myslivny; Schütze = myslivec, pozn. překl.)*

Spolek měl v době mezi první a druhou světovou válkou cca 70 aktivních a 30 přispívajících členů. Ze sociálních vymožeností zde existovala pokladna pro případ smrti. Patřili do ní všichni členové spolku. Roční příspěvek na životní pojištění činil 6 korun; v případě úmrtí bylo pozůstalým vyplaceno 300 Kč.

Roku 1935 byla založena spolková kapela. Hrálo v ní sedm muzikantů. Na pořízení nástrojů spolek zapůjčil ze své finanční rezervy hudebníkům peníze, které během let spláceli. Při zvláštních příležitostech, jako např. oslavě založení hasičského spolku v sousedství, při církevních slavnostech (Boží Tělo, Zmrtvýchvstání), při pohřbu některého člena nebo svatbě mladého hasiče, nastoupila kapela s hlučnou muzikou – k velkému potěšení mladých i starých. Poslední vůdce jednotky Bachmann byl dlouhou dobu kapelníkem. Tamburskou hůlkou se oháněl jako starý vojenský tambur – rovněž k všeobecnému veselí!

Dobrovolní hasiči se od svého založení až do vyhnání podíleli na těchto zásazích při požárech v obci:

První požár po založení sboru vypukl při prvním spolkovém hasičském bále (v lednu 1887) na dvoře velitele Fr. Xavera Köhlera čp. 66. Statek, který tenkrát ještě stával na místě, kde později postavili budovu mlýna, do základu vyhořel. Také sousední stavení Wenzla Syhy čp. 5 zmizelo v plamenech. Syha už znovu nestavěl. Co zbylo, prodal, a odstěhoval se do Popova, kde koupil hostinec. Köhler postavil o 100 metrů dál směrem do polí nový statek.

➔

V roce 1891 shořela myslivna. Roku 1894 vyhořelo stavení zvané „Palnhäusl“. Stávalo vedle horního obecního rybníka a již nebylo znovu postaveno. Pozemek koupil kovář Palsa a využíval jej jako zahradu. Původní chalupa byla velice stará a v tak špatném stavu, že střechu musel podpírat tkalcovský stav, který stál ve světnici. Roku 1895 vyhořely sousedící domy čp. 37 a 38. Patřily Wenzlu Schmiedlovi (37) a Johannu Partlovi (38). V roce 1897 vyhořel „Bartl“, Adalbert Ruß čp. 27. V roce 1898 shořel Gluthův dům. Majitelem byl tenkrát pekař Josef Gluth. Jeho syn se odstěhoval do Ameriky (čp. 41).

Roku 1903 vyhořel dům čp. 40 (Ströerhaus). Část domu už byla postavena nově, druhá část byla velmi stará. V létě 1909 brzy ráno kolem třetí hodiny vyhořel Modlovi výminek čp. 13. Bydlely v něm rodiny nádeníků od Schöneckerových.
V prvním roce války, roku 1915, vyhořel starý Mantarův dům, Fischer čp. 64. Roku 1919 v době sklizně brambor vyhořel starý Wertlův dům čp. 70. Majitelkou byla válečná vdova Katharina Bachmann. Požár způsobily děti, které si hrály s ohněm.

Potom přišla doba, ve které bral svatý Florián své povinnosti ochránce před ohněm vážně. V obci osm let nehořelo. Ale na přelomu 20. a 30. let to bylo zlé, často velice zlé. Nejen v naší obci, také v okolních vesnicích tehdy hořelo často, až příliš často. Snad svatý Florián zestárl a nezbývalo mu dost sil, nebo měl moc práce, možná si to u něj naši krajané pokazili… Kdopak se vyzná ve světci, když už je tak starý! A tak hořelo. Díky Bohu svatý Florián ze své ochrany vyňal většinou taková stavení, jež se podle našeho názoru (byť není směrodatný) nehodila už k ničemu jinému, než aby se k jeho poctě proměnila v dým.

Hořelo v letech:
1929 starý Gürtlerův dům čp. 56 (majitel Josef Kastl),
1929 začátkem prosince čp. 59 (Franz Belletz) a čp. 72 (Franz Hacker),
1930 Müllermucklhaus čp. 47 (Norbert Rott),
1931 popelem lehla čp. 61 (Wulfnschuster - Köhler Josef) a čp. 67 (Alwlschneider - Franz Ruß).

1. května 1932 vypukl největší požár v historii obce. Ve Fritschově hostinci byla májová veselice – a vtom poplach. Hořelo u Bittnera čp. 55 (Rudolf Tischer).
Oheň se rychle přenesl na sousední dům „Bombnschuster" čp. 54 (Josef Schmelzer), který byl během okamžiku v jednom plameni.

Požár pak přeskočil silnici a už hořelo u Lippase čp. 50 (Belletz Willi). Ve stejné chvíli začalo hořet ve starém panském stavení U Fenzla čp. 18 a panský statek čp. 17. Za moment vyšlehly plameny u Schneiderhannese čp. 32 (Franz Belletz) a hned poté u Grobmschustera čp. 30 (Albert Hanika). Oheň přeskočil čp. 19 Schustergirg, ale i tato novostavba začala hořet. Okolní vesnice poslaly na pomoc své sbory a v brzkých ranních hodinách byl konečně ničivý živel přemožen. Pojišťovny, které musely platit vysoké sumy, se snažily prostřednictvím vyšetřování u soudu a četnictva zjistit příčiny. Navzdory všem snahám zůstala příčina požáru neobjasněná.

Masopust 1934, noc před Popeleční středou. Masopustní zábava v hostinci u Fritsche. Tančilo se ostošest a ani těm, kdo už byli na tancování příliš unavení, se stejně nechtělo domů. Zpívalo se a popíjelo – jak to na Chebsku v těch časech bylo zvykem. Po půlnoci odcházeli domů první lidé a když šli kolem druhé hodiny domů poslední, jeden se vrátil a povídá: „Fricku, u tebe hoří!“.
A hostinský Fricek na to: „Jdi radši domů, moc jsi popíjel a teď máš oheň leda tak v hlavě.“ Jenže vtom přiběhli také ostatní a křičeli „hoří!“.
Z přistavěné stodoly šlehaly plameny! Když přijeli hasiči, mohli už jen zabránit šíření ohně na sousední budovy. Hostinec, přistavěná stáj a stodola lehly popelem – byla to tehdy středa vpravdě plná popela. Při vyklízení se někteří dostali do sklepa – už nevím, jestli to byli hasiči nebo přihlížející – a snažili se zachránit zbylý alkohol před plameny. Nahoře stála hospoda v jednom plameni, a ve sklepě se „hasilo“ jako o život. Venku se to rychle rozkřiklo a během chvíle se sklepním okénkem k hašení prodralo tolik pomocníků, že málem nezbyl nikdo, aby obsluhoval ruční stříkačku. Naštěstí vše dobře dopadlo. Příčina požáru ale zůstala i v tomto případě neobjasněna.

Koncem srpna roku 1936 do základu vyhořelo obytné stavení Franze Köhlera čp. 66 (Wulfn).

V květnu 1930 zcela vyhořel hostinec Alfreda Halbrittera čp. 9 (Poppn-Wirt) se všemi hospodářskými budovami.

➔

Požár se rozšířil na sousední Niemöcklovu stodolu čp. 16, oheň přeskočil také na obytné stavení a také čp. 16 úplně shořelo.

V únoru nebo březnu 1937 vyhořel rodinný domek Antona Köhlera čp. 88 (u Gößla), postavený roku 1922. Rovněž příčina tohoto požáru zůstala nejasná.

To byl poslední požár v Měchově. Za dobu existence Spolku dobrovolných hasičů jsme zažili 21 požárů. Navzdory rychlému zásahu vyhořelo 33 domů a sousedících hospodářských budov.
Za suchých letních měsíců způsobily jiskry od železnice často lesní požár. Roku 1907 došlo k velkému lesnímu požáru v části Sparberlei na hranici bečovského katastru. Menší lesní požáry vznikaly za suchých let vždy v části revíru Brand a také v otročínských lesích podél železniční trati. Také v těchto případech se na hašení vždy podílel hasičský sbor a místní obyvatelé.

Při každém požáru v sousedních vesnicích spěchali hasiči okamžitě na pomoc, ať v noci či ve dne. Podle sdělení posledního velitele hasičů jel hasičský sbor z Měchova na pomoc do Chodova osmnáctkrát.

Také v Bečově pomáhali hasiči u větších požárů. V Brti zasahovali asi šestkrát až osmkrát, stejně často v Otročíně, v Tisové asi desetkrát. Také obce Krásné Údolí, Odolenovice a Sedlo bývaly velmi často ohroženy požárem, k němuž hasiči neprodleně pospíchali na pomoc, často i se stříkačkou. Bylo samozřejmé, že v případě požáru nechali vší práce, ať ve dvoře nebo na poli, a pospíchali k ohni, aby zachránili, co se dá. Samozřejmé ale bylo také to, že po skončení hašení se šlo do hostince uhasit žízeň.

Hasiči byli hosty obce, v níž pomáhali hasit. Hašení žízně pak trvalo nejednou hodně dlouho, zpravidla déle, než hašení samotného požáru!

Župní svaz hasičů pořádal každý rok u jiného sboru tzv. „župní den“, na který všechny sbory vysílaly určitý počet delegátů. V blízkých vesnicích se župního dne účastnila často polovina členů spolku. Také při těchto oslavách trvalo většinou dost dlouho, než se šlo domů.

Za Třetí říše měl sbor hasičů povinnost účastnit se všech pochodů, které pořádala strana nebo její odnože.

Při hašení požárů se mnohé změnilo. Dříve, než se začaly používat stříkačky, podávali si lidé od rybníka nebo od studny k místu požáru džbery s vodou z ruky do ruky. Potom se objevily první džberové stříkačky, do nichž se nejprve musela nalít voda, potom ruční stříkačky a nakonec poháněl vodu motor. Během několika sekund byla voda přivedena ze vzdálenosti stovek metrů na místo požáru a oheň přestal být takovým postrachem.

Za 2. světové války, když letadla shazovala zápalné bomby, když v napadených městech hořelo na stovkách míst, když fosforové požáry snadno odolávaly všem pokusům o uhašení, se opět ukázala důležitost hasičských sborů, založených v době, kdy byl oheň stejnou hrozbou jako za druhé světové války. Vždy existovali muži, kteří pomáhali a nečekali poděkování, nasazovali své zdraví a dokonce život ve snaze pomoci bližním v nebezpečí.

Z kroniky Měchova
autor Konrad Hanika, překlad Blanka Horáková

TJ Budoucnost Otročín

Přejeme krásnou a pohodovou jarní sezónu ročníku 2010/2011 IV. třídy, tzv. pralesní ligy. Na začátku chceme naše fotbalové fandy a diváky především seznámit s přípravou, které se podrobil náš tým. Od 16. do 20. března letošního roku proběhlo v horských podmínkách soustředění našeho týmu, Pernink 2011, kterého se zúčastnila polovina základního kádru mužstva. Tým byl ubytován v penzionu YETTI, stravování bylo zajištěno místní základní školou. Pravdou je, že jediné, co nám v těchto několika málo dnech nepřálo, bylo počasí. Proto jsme využili zdejší nové haly, kde jsme tvrdě trénovali. Odpočinek byl dopřán v nedalekých Potůčkách v místním bazénu, k dispozici byla také sauna a vířivá vana. Je třeba dodat, že veškeré náklady spojené s přípravou a ubytováním si hráči hradili ze svého.

Po návratu domů začala další příprava na hřišti, kdy se postupně zapojovali další hráči. S tím byla spojena i závěrečná fáze přípravy plochy hřiště a kabin k slavnostnímu otevření a prvnímu výkopu, který se měl uskutečnit v sobotu 2. dubna. Otevření hřiště bylo zahájeno mistrovským zápasem s týmem Olšová Vrata. Tento tým přezimoval na posledním místě. Od tohoto zápasu si modro-bílý Otročín (SUPI) sliboval zisk plných třech bodů. Nervozita byla vidět na všech hráčích již několik dní před utkáním. Jak se někteří tajně svěřili, projevovalo se to především nespavostí, mluvením ze spaní a sny, kdy celou noc hráli fotbal.

Den „D“ byl tady. V dopoledních hodinách 2. dubna proběhly poslední přípravy a čas se neúprosně krátil. Na tento den byla z neoficiálních zdrojů hlášena návštěvnost, která se měla blížit cca 300 lidem. Už jenom toto číslo nahánělo u hráčů strach, aby se zápas povedl. Zahájení proběhlo ve 12.30 hodin, kdy byly zpřístupněny prostory kabin všem návštěvníkům. Zahájení se zúčastnila rovněž taneční skupina ROZKOŠ tvořená ženami z ČSŽ, manželkami a přítelkyněmi hráčů. Nedílnou součástí skupiny jsou mažoretky. Těm také patří náš dík za kulturní program. Zvláště děkujeme vedoucím skupiny paní Macháčkové a Lence Molnárové. Vlastní otevření a slavnostní výkop provedla naše paní starostka Marie Šašková.

➔

Nesmíme zapomenout na občerstvení, které bylo zajištěno a je stále zajišťováno Janou a Jiřím Staříkovými z Brtě. Těm také patří velký dík, protože ze strany fanoušků ani dalších návštěvníků nebyla zaznamenána žádná stížnost.

Utkání navštívily různé věkové kategorie, od batolat až po seniory, což zachycují i záběry.

K utkání nastoupil modro-bílý tým v plné síle. První poločas byl z naší strany dost opatrný. Nervozita byla znát ve všech řadách. Soupeř z Olšových Vrat přijel v dosti omlazené sestavě. Po prvním poločase hovořil výsledek 0:0 za vše. Do druhého poločasu byl úkol jasný. Dát rychlý gól a hru uklidnit. To se povedlo v 55. minutě, Tomáš Vaňousek krásnou střelou ze vzdálenosti 30 metrů nekompromisně umístil míč do sítě soupeře. Vedli jsme 1:0, tento výsledek vydržel až do konce. Únava a nervozita spadla ze všech hráčů i vedení. K návštěvnosti prvního utkání můžeme říci jen to, že prvotní odhady byly na místě.

Další týden jsme jeli do Bochova. Papírově i podle posledního zápasu byl jasným favoritem tým domácích. Vlastní hra tomu neodpovídala. Po prvním poločase jsme domácí tým Bochova jednoznačně přehráli a po gólech Filipa Beníška a Lukáše Jonáše jsme vedli 2:0. Do druhého poločasu jsme nastupovali s jasným cílem, udržet výsledek a nedostat gól. To se však nepodařilo. Po prvním vystřídání došlo k zaváhání a domácí tým Bochova své šance plně využil a během krátké doby dokázal vyrovnat. Do konce utkání stačil dát i vítězný gól. Z Bochova jsme odjížděli s prohrou 2:3.

Další domácí utkání proběhlo 17. dubna. Na domácí půdě jsme přivítali tým Valeč, se kterým máme z minulosti kladnou bilanci. Celý zápas probíhal v poklidném tempu, výsledek po poločase byl 1:0 v náš prospěch. Výhru 2:1 zajistili hráči Miloslav Skyba a Aleš Kroupa.

Příští týden, 24. dubna, jsme odjížděli na hřiště týmu Údrč. I tento zápas proběhl v poklidném tempu, počasí přálo a v poločase jsme v Údrči vyhrávali 3:0. Náš tým vyzkoušel několik herních variant. Po 90 minutách hry jsme nakonec odjížděli s výsledkem 5:0. Po dvou gólech dali Petr Matouš a Filip Beníšek, výhru pečetil pátým gólem Tomáš Vaňousek.

➔

Při utkání v Perninku jsme v oslabené sestavě odehráli průměrné utkání, stav po poločase byl 0:0. Domů jsme pak odjeli s prohrou 0:1.

Poslední zápas proběhl doma v neděli 15. května s týmem Sedlec „B“. Možná si vzpomínáte, že na jejich hřišti jsme v loňské sezóně prohráli 0:8. Odplata proto byla na místě. Sedlec přijel v nejsilnější sestavě se svým nejlepším střelcem Ostenem. Po poločase jsme prohrávali 0:1. Vstřelit gól nám nebylo souzeno. Prohra 0:3 byla po herním projevu především v druhém poločase dosti krutá.

Na závěr děkujeme všem domácím a skalním divákům, kteří pravidelně podporují náš tým při domácích zápasech, dále děkujeme Janě Staříkové za obstarání občerstvení, taneční skupině ROZKOŠ a mažoretkám, starostce Marii Šaškové a hráčům našeho klubu TJ BUDOUCNOST OTROČÍN.

Jan Nepraš a hráči týmu

Bláznivé počasí

Celou zimu si s námi počasí hrálo jako na houpačce. Jednou mrazy, pak tání a ledovka…

Ve středu 12. ledna 2011 leželo na polích až 45 cm sněhu. O den později nastalo mohutné oteplení na 10 °C a tající sníh se změnil na miliony kubíků vody.

Řeky a potoky se začaly na některých místech vylévat z koryt. Tající sníh a vytrvalý déšť zvedl i hladinu Otročínského potoka, který se vylil z břehů a zaplavil celé údolí od Poseče až k Bečovu. Potok se rozlil do okolních luk, polí, do silnice, byly zaplaveny i některé sklepy domů. Oddechli jsme si až v sobotu v noci, kdy teploty klesly na -3 °C a tání se zastavilo.

Vladimíra Hazmuková

Tip na výlet

V nedalekém okolí Otročína se nachází několik míst, ze kterých je velice pěkný výhled do okolí.

Prvním z nich je všem jistě dobře známý **Třebouňský vrch**, který je se svými 824 m. n m. nejvyšším vrchem Tepelské plošiny.

JAK SE TAM DOSTANU?
Pohodlný přístup je pěšky nebo na kole po asfaltové cestě z Třebouně. Na vrcholu vás čeká výhled na Blažejský rybník a jeho okolí.

Dalším atraktivním místem, které si zaslouží být navštíveno, je **Podhorní vrch**. Nachází se nedaleko Mariánských Lázní, v blízkosti obce Zádub-Závišín. Podhorní vrch je vysoký 847 metrů a je vidět již ze silnice mezi Otročínem a Teplou.

JAK SE TAM DOSTANU?
Cesta na Podhorní vrch začíná u silnice mezi Bečovem a M. L. u obce Zádub-Závišín nedaleko odbočky na Teplou. Po této cestě je možné autem dojet na parkoviště na okraji lesa a dále pokračujete po pohodlné cestě až na vrchol, ze kterého je podmanivý výhled směrem na Mariánské Lázně.

Pěkný výhled najdete i v lese mezi Bečovem nad Teplou a Chodovem. Nachází se zde totiž přírodní památka **Homolka** (695 m), výrazná čedičová kupa. Pro získání dalekého rozhledu je nutné vystoupat až na vrchol.

JAK SE TAM DOSTANU?
Od silnice mezi Chodovem a Bečovem vedou doleva tři cesty do lesa. Na Homolku se dá dojít po kterékoliv z nich.

Jednou z nejkrásnějších rozhleden v České republice je kamenná **Krásenská rozhledna**. Tato mohutná 25 metrů vysoká rozhledna spirálovitého tvaru byla stavěna v letech 1933 až 1935. Je z ní daleký 360° výhled. Snazší orientaci v krajině pomohou keramické tabulky s popisem a vyobrazením. Ty jsou umístěny po obvodu vyhlídkového ochozu.

JAK SE TAM DOSTANU?
Rozhledna stojí asi 1 km jižně od obce Krásno. Auto je možné odstavit na malém parkovišti u silnice, dále pokračujete asi 500 metrů pěšky.

Ve Zpravodaji byly použity fotografie dodané Marií Šaškovou, Vladimírou Hazmukovou, Václavem Švecem, Českým svazem žen Otročín, SDH Otročín, Mysliveckým sdružením SIKA Otročín a TJ Budoucnost Otročín.
Zpravodaj z dodaných materiálů vytvořil Václav Švec.

Obec Otročín – Otročín 48, 364 01, tel. 353 394 237
info@otrocin.eu | www.otrocin.eu